

Adresse Fenrisvej 33
8210 Aarhus V

Hjemmeside aarhusstatsgymnasium.dk

E-mail asgpost@asg.dk

Telefon 8615 8955

Indhold

7	Velkommen som ny elev
8	Velkommen fra elevrådet
9	Velkommen fra bestyrelsen
11	Elevtale ved dimissionen 2024
14	Dimissionen 2024 i billeder
16	Når nysgerrigheden tager over
18	ÅSG Statscuppen
20	3u på opdagelse i New Delhi
22	Bygninger 24/25
24	Frivillig billedkunst
26	Skolefesten 2025 i billeder
28	Hvordan bliver man gymnasielærer?
29	Frivillig idræt
32	Årets skæve gang
34	Fællesskaber på tværs
35	Tilbage til mig selv - Ny lærer på ÅSG
37	Kemishow og naturvidenskab i centrum
38	Teaterkoncerten i billeder
40	SYNG! - Om koret på ÅSG
41	2d i Albanien
44	Udpluk af fællestimer i løbet af året
46	Status på studievejledningen
48	Studieretningsprojektet (SRP) i gymnasiet
49	Laboratorieophold hos Novo Nordisk
50	Vinterstilen 2024
52	Om Granada - 2t på studietur
54	Sidste skoledag 2025
56	Elevforeningen
56	ÅSG's Venner
58	Ungdomsuddannelseslandskabet i 2030
60	Mindeord, Kalle Bjørn, 2023m
62	Elever på Århus Statsgymnasium 2024/25
68	Ansatte
79	Lokaleplan

Kolofon

Rektor

Dorte Fristrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder

Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere

Mette Madsen 89124367

Mona Gadegaard 89124353

Morten Junget 89124372

Studievejledere

89124365

Marianne Høgsgaard

Erik Traun

Helene Brogaard Harrits

Heidi Nissen

Mads Katholm

Pedel

28142257

Kantinen

89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.

Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

Velkommen som ny elev

Efter sommerferien skal du begynde i 1g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

De første tre måneder er et grundforløb, som er ens for alle elever. Du bliver præsenteret for nogle af fagene, og du lærer gymnasiet at kende. Desuden vil vi sørge for, at du får et godt grundlag for til oktober at beslutte, hvilken studieretning du vil fortsætte i. Valget af studieretning er en markering af, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at mange af fagene er fag, som

alle elever skal have uanset hvilken studieretning, de har valgt.

Formålet med studentereksamnen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrænger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted

at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også bidrager, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, bigband, Funktion, frivillig science, idræt, teaterkoncert og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til at sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

Velkommen fra elevrådet

Efter sommerferien bliver du en del af Århus Statsgymnasiums enestående fællesskab, og vi glæder os utroligt meget til at byde dig velkommen. Det bliver tre begivenhedsrige år med plads til dig og lige præcis den, du er. Her på skolen er der en masse skønne folk, og i elevrådet er der rig mulighed for at møde en mangfoldig flok af dem.

Elevrådet består af to elever fra hver eneste klasse på skolen, som bliver valgt af klassen til at være elevrådsrepræsentanter. Som en del af elevrådet får du derfor betydningsfulde bekendtskaber, nye venskaber og mulighed for at samarbejde på tværs af årgange og studieretninger.

På samme tid har du indflydelse på, hvad vi som elevråd har på dagsordenen og beskæftiger os med. Du er med til at skabe dit elevråd, for i elevrådet kæmper vi nemlig en fælles sag og arbejder i fællesskab for at gøre hverdagen på ÅSG fantastisk at være en del af.

Som en samlet flok repræsenterer vi som elevråd alle Århus Statsgymnasiums skønne elever. Dette gør os til et enestående talerør

mellem elever og ledelse, du kan få mulighed for at tage del i.

Her på ÅSG er vi glade for at være en del af Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, også kaldet DGS, da det giver os som elever mulighed for at få indflydelse på landsplan. DGS kan beskrives som elevernes fagforening, et slags elevråd over alle elevråd. DGS påvirker uddannelsespolitikken og kan give os elever hjælp til problemer på vores gymnasier.

Vi håber at se dig i elevrådet efter klassevalgene i efteråret, hvor du kan tage del i alt det fede, vi render og laver. Indtil da glæder vi os til at se dig på gangene og håber, at du får en god skolestart på vores yndlingsgymnasium.

Med venlig hilsen

*Petrine Lundgaard Lorentsen, 2t
Forperson for Elevrådet på ÅSG*

@AASGELEVRAAD

@ELEVRÅDET PÅ STATEN

Velkommen fra bestyrelsen

- Undervisning i, med og om kunstig intelligens på ÅSG

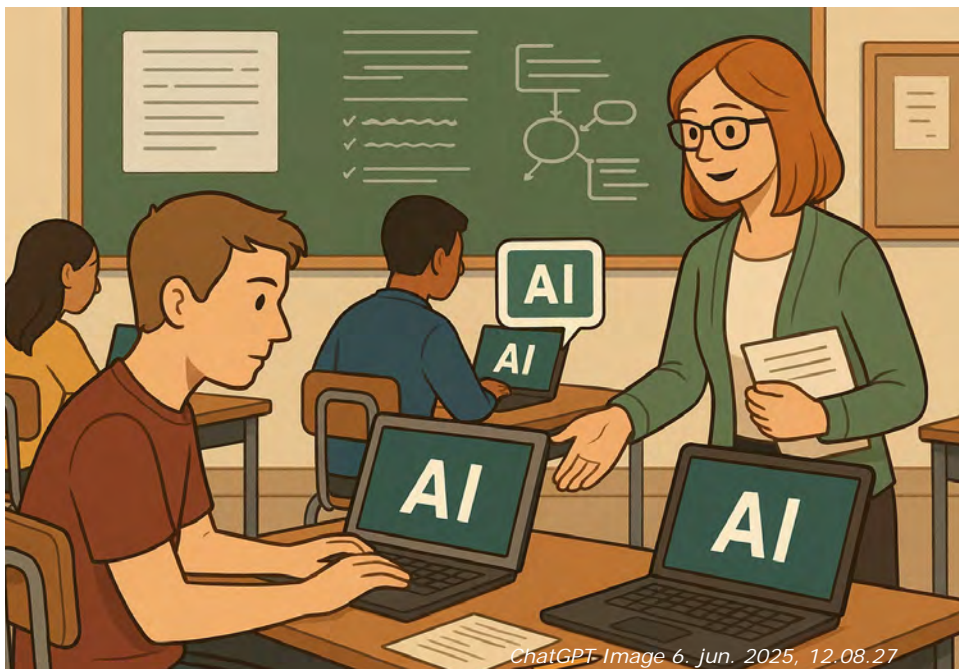

Man kan godt lige se det for sig: Gymnasieeleverne er efterhånden holdt helt op med selv at udarbejde deres afleveringer. Det får de ChatGPT – eller en anden sprogmodel, der bygger på kunstig intelligens (AI) – til. Det sparer dem for meget arbejde. Lærerne på deres side holder efterhånden op med selv at læse og give feedback på afleveringerne – det bruger de AI til. Den er god til at identificere styrker og svagheder, og hvis man lige prompter den en ekstra gang, kan den også give god og konstruktiv feedback i en opmuntrende tone. Lærerne begynder i øvrigt også at få AI til at udarbejde opgavetekst og materiale til næste aflevering – på den måde kan man let lave nye opgaver, der er varierede og har perspektiver til aktuelle samfundsmæssige emner. Og

når så eleverne får AI til at besvare de nye opgaver, er ringen sluttet: Elever og lærere er kommet helt ud af loopet, og den eneste, der bliver klogere, er den kunstige intelligens...

Det er meget let at se sådan en dystopi for sig. Det er også let at se et hovedløst mod-svar: Alt skriftligt arbejde må fra nu af foregå med papir og blyant og de skriftlige eksamener må afholdes i aflukkede haller uden brug af elektroniske hjælpemidler. Så er vi da sikre på, at eleverne ikke snyder.

Men vi ønsker vel ikke at være det land i verden, hvor unge mennesker ikke har noget begreb om, hvordan de bruger AI på en aktiv og konstruktiv måde? Vi må hellere spørge os

selv og hinanden om, hvad vi gerne vil have, at børn og unge mennesker bliver gode til, når nu AI er god til de ting, som AI er god til?

Jeg forestiller mig ikke, at vi finder noget endegyldigt svar på det. Teknologien bliver ved at udvikle sig, og det må vores svar derfor også. Det er måske bedre at betragte det som en fortløbende offentlig samtale, som bygger videre på de drøftelser, vi har haft af, hvad børn og unge skulle kunne i matematik, da lommeregneren blev almindeligt tilgængelig for alle. Eller om man overhovedet behøvede nogen form for paratviden om historie, filosofi, dansk og samfundsfag, efter at Google gav adgang til alverdens hjemmesider inden for mindre end en tusindedel af et sekund.

Jeg synes, den historiske erfaring viser, at vi som mennesker på den ene side fortsat har brug for og glæde af talforståelse, hovedregning, og et vist kendskab til og overblik over verdenshistorien, kunst og litteratur, aktuelle samfundsudviklinger og meget mere. Ellers er det meget svært at vurdere, om man kom til at indtaste et 0 for meget på lommeregneren, overhovedet at vide, hvad man skal begynde at google – eller vurdere, om det, ChatGPT skriver, er de rene hallucinationer.

På den anden side har vi fortsat brug for høj grad af kreativitet, selvstændighed og kritisk tænkning. Når vi med vores grundlæggende færdigheder (f.eks. regning og læsning) og paratviden har fået ChatGPT til at skrive et første udkast til et essay eller besvarelse af en matematikopgave, så kan den kreative og

selvstændigt tænkende elev bede ChatGPT om at inddrage nye og relevante perspektiver eller afsøge andre løsningsmuligheder. I sådanne situationer kommer ChatGPT ikke til at overtage al læringen men bliver et redskab for eleverne i deres måde at tænke over og besvare den opgave, lærerne har stillet.

I bestyrelsen har vi valgt, at en del af strategien for ÅSG i de kommende år skal handle om AI. Vi skal have undervisning i AI, så eleverne opnår en forståelse af, hvad AI er, og så de kan anvende AI-værktøjer. Vi skal have undervisning med AI, hvor elever og lærere anvender AI som redskab i undervisningen. Og vi skal have undervisning om AI, hvor eleverne analyserer betydningen af AI fra flere perspektiver (samfund, økonomi, idéhistorie, kultur m.v.).

Jeg vil gerne takke bestyrelsen for en god proces omkring udviklingen af vores nye strategier. Men særligt vil jeg takke skolens ledelse og lærere for at have arbejdet med at udvikle og skrive disse strategier.

Når man fra sidelinjen ser den kreativitet og selvstændighed, som bliver lagt for dagen af elever og lærere på ÅSG i forbindelse med alle arrangementer, så kan man ikke være andet end optimistisk i forhold til, at ÅSG er godt på vej til at hjælpe nuværende og kommende elever med at få det bedste ud af AI.

På bestyrelsens vegne

Simon Calmar Andersen
bestyrelsesformand

Elevtale ved dimissionen 2024

Kære alle

Alle venner, forældre, familiemedlemmer og lærere, men særligt alle studenter. For den her tale er til jer og for jer, for i dag er jo vores dag og det her er vores tid. Tillykke med huen. Tillykke med at være færdig, og tillykke med at stå foran en verden med muligheder som i dag virker og er uendelige.

I dag er vores dag. Vi har endelig fået huerne på. Det er den vildeste følelse, som næsten ikke kan beskrives. For de vidner om at vi har klaret den. Vi har klaret lange dage, afleveringer, eksamener, karakterer og alt der ellers hører til. Men de vidner også om at vi har klaret 3 år med sold, cafeer og frokost købt i kanni og nydt i solen foran skolen. Der har været klasseinstæer og klassefester, aflyste moduler, teaterkoncert og meget mere. Det hele har været der: gode og dårlige dage som har skabt vores gymnasietid her på Stats. En tid som er slut og nu bliver afløst af glæde, gilder, vognetur og forhåbentligt sol og sommer. Det er en tid som altid har virket fjern og uopnåelig, selvom den hver dag jo er kommet gradvist tættere på, men nu står vi i midten af det hele med vores fine huer placeret som kroner på vores hoveder.

Jeg har tænkt meget over hvordan jeg skulle bære mig af med at holde den her tale. For hvordan kan man holde en tale som kan både rumme og ære os alle. Vores årgang består nemlig af 243 individer med vidt forskellige tanker, prioriteter og tidligere erfaringer. Så selvom vi har gået her sammen og deler en masse fælles oplevelser og indtryk, har vi stadig haft hver vores unikke gymnasieoplevelse. Så hvordan skriver man lige en tale

som kan repræsentere de sidste 3 år vi alle har haft her. Jeg ved det ikke, men jeg har gjort mit bedste.

Jeg var inde på Ludus for at tælle hvor mange elever vi var på årgangen. I kender det: Menu, moduler, 3.g elever, galleri. Jeg fik som nævnt tidligere talt os sammen til at være 243. Men det sjove er jo at de 243 studenter som sidder og kigger på mig nu slet ikke ligner de små søde 1.g'ere som kiggede tilbage på mig fra min computerskærm. Kan I huske det? Første skoledag. Små, søde, nervøse og spændte. Jeg ved ikke med jer, men jeg var i hvert fald ikke klar på at jeg skulle have taget det billede som skulle følge mig igennem hele min gymnasietid på både Ludus og ens studiekort. Jeg prøvede at smile sødt, og fotografen sagde at jeg skulle da godt nok få gang i et lidt større smil. Jeg prøvede. Da billederne så kom ind på Ludus, var jeg i en regulær krise. Mit billede var helt galt. Det større smil jeg havde forsøgt mig med var blevet til en mærkelig grimasse, og jeg var i stedet endt med at se præcis lige så lille, nervøs og overvældet ud som jeg var. Jeg kan huske at jeg var så bange for at folk ville vurdere mig ud fra det billede. Og det tegner for mig et meget godt billede af hvordan det var at gå i 1.g. Alt var nyt og spændende, men hvor var man da også nervøs og lidt på udebane hele tiden. Der var så meget at vænne sig til både på og uden for skolen, for man var jo lige pludselig blevet en gymnasieelev. En af de store, udover at man jo i virkeligheden var en af de små.

For mig at se har det at gå på ÅSG i tre år nemlig på en måde lidt været som at gå på tre forskellige skoler. Selvom vi har været det samme sted, har årene været vidt forskellige,

både fordi vi har været ledsaget af forskellige årgange, men også fordi vi har udviklet og ændret os. For når jeg kigger på den lille nervøse pige på mit studiekort, er det ikke hende jeg er i dag. Og når jeg kigger ud på jer, og hvis I tager jer tid til at kigge rundt på hinanden, tror jeg, I vil have samme oplevelse. Stats har lært mig så meget og været med til at skabe den jeg er i dag, og det tænker jeg I er mange som kan nikke genkendende til i forhold til jer selv. I 1g var vi som sagt de små. 3g'erne lignede voksne, drengene havde skæg, og jeg kan huske at 16-årige mig var helt ekstatisk over at gå på en skole med så mange seje, store mennesker. Siden dengang har vi været igennem meget. Vi oplevede en masse ting sammen for første gang. Blandt andet vores første sold, hvor jeg i den forbindelse startede min samling af sold armbånd som stadig hænger på min væg i dag. Det allerførste vi oplevede, var dog at gå i grundforløb hvor vi var sat tilfældigt sammen på kryds og tværs. Nogle kendte mange, andre kendte ingen, men vi kom alle til at kende hinanden, og langsomt fandt vi os lige så stille til rette på Stats. I november skete der igen et skifte. Vi kom ud i vores nye klasser og blev revet ud af den tryghed vi havde opbygget siden august. Men efter introtrur, fysiktimer, klassefester og alt som ellers hørte med til 1g, lærte vi jo også hinanden at kende og blev til

rigtige klasser med venskaber og fællesskab, og før vi vidste af det startede vi i 2g.

Vi var nu faldet relativt godt til på Stats. Der var kommet en ny årgang af de små. Nu var vi ikke de store, ikke de små, men en form for "midterbørn", som måske blev lidt overset en gang imellem. Det var dog i 2g, at de fleste klasser skulle rejse ud i verden sammen. Vi skulle på studietur. Der blev designet et købt studieturstrøjer som prægede skolen i tiden op til afgang, og man kunne derigennem få overblik over hvor vi skulle hen. Som jeg kunne tælle det, blev det til Rom, Venedig, Firenze, Milano, 2x Malta, Geneve, Tenerife og USA. Jeg kan jo kun tale ud fra egne erfaringer, men jeg er sikker på at de fleste af jer vil være enig med mig når jeg siger at studieturen var den største oplevelse i vores gymnasietid. Det at få lov til at være af sted med sin klasse skabte en hel ny form for fællesskab, og sammen havde vi oplevelser vi aldrig glemmer - om det så var lidt tvivlsomme hoteller, sightseeings eller fodboldkampe. Vi kom hjem og var tættere end nogensinde.

Og før vi vidste af det, var vi lige pludselig 3g'ere. Det var nu os som skulle lave velkomstindslag til 1g'erne og råbe det ikoniske 3g-råb til månedsmøderne. Selvom vi ikke var så gode til det med at råbe, synes jeg vi har klaret resten af 3g-jobbet med maner. Det var

nu vores årgangs opgave at stå for at lave teaterkoncert, og for mig at se var Axis Mundis den bedste og mest gennemførte teaterkoncert længe set. Vi var nu de store. Og det var lidt mærkeligt at det at gå på gymnasiet ikke længere var lig med at gå på skole med en masse store seje elever, men at skolen nu var fyldt med en masse små. Det var som om at kanni blev lidt mindre, set fra vores piedestal, hvor vi nu kunne styre musikken og spejle ud over kantinen. Men vi blev også tættere, for nu havde vi for alvor hinanden. Vores årgang blev til det den er i dag. En årgang med plads, engagement, diversitet, respekt og ikke mindst fællesskab. Og i fællesskab har vi færdiggjort gymnasiet - hvor er det vildt.

Men oven i al euforien over endelig at være færdig med gymnasiet har jeg en lidt mærkelig følelse indeni. Det er som om jeg alligevel har en lille klump i min mave. Det er ikke som når man er ked af det eller nervøs, men der er en følelse som rummer bevidstheden om at jeg aldrig vil gå på gymnasiet igen. Vi vil aldrig mere træde ind på Stats som elever, og dermed skal den del af mig og jer som for evigt er vores gymnasietid nu finde sig tilpas med ikke længere at fylde alt, men blot være en del af alt det som vi oplever, et afsluttet kapitel i bogen om vores liv. Den vil altid være der, for ingen kan tage fra os at vi er årgang 21/24 fra Århus Statsgymnasium. Og selvom Stats for altid vil være vores gymnasium, skal vi nu overdrage skolen til nogle andre.

Dorte var kort inden læseferien inde i alle 3g-klasser. Hun ville snakke med os om alle de festligheder som dengang virkede så fjerne da alle eksamener lå imellem os og dem, men i dag sidder vi til den sidste af dem. Hun ville også have os til at give råd til de nye 1g'ere. Og jeg kan huske at et af de råd vi fandt frem til i min gruppe, var at man skulle huske at give tingene tid, og så ville man finde ud af at det hele nok skulle gå. For med alt vi har lært og oplevet de sidste tre år, er det virkelig det bedste råd jeg kunne have givet mig selv dengang vi startede i 1g, for se os nu vi klarede den igennem det hele. Igennem DHO, SRO, SRP - you name it. Igennem ups and downs. Vi gav tingene tid, og så vores gymnasietid udfolde sig. Vi gav tingene tid,

og nu er den gået. Ligesom vi i 1g oplevede ting for første gang sammen, har vi her i 3g oplevet dem sammen for sidste gang. Sidste dag, sidste cafe og sidste sold. Samlingen af sold armbånd på min væg, vil nu aldrig blive større. Og vi har husket eller glemt at tage vores studiekort med og risikeret at ende i statsfængslet for aller sidste gang.

Kan i huske da vi fik vores studiekort? Det med det dårlige billede fra første skoledag. Jeg kan huske at jeg dengang i 2021 kiggede på udløbsdatoen og tænkte at den aldrig ville komme, for hvor var der lang tid til 2024. Men hvis I kigger på jeres studiekort nu, vil I se at det udløber på søndag. Og sammen med det udløber vores gymnasietid. Vi er ikke længere elever på ÅSG, men studenter fra ÅSG. Og selvom jeg er glad over at det forfærdelige billede fra 1g, som jeg var så ked af ikke længere skal følge mig, er det stadig mærkeligt at være færdig som elev her. Og da jeg sad i onsdags foran skolen sammen med jer alle og så fyrværkeriet på nattehimlen til ære for os, kunne jeg ikke lade være med at blive rørt ved tanken om alt det vi lægger bag os. Heldigvis skal vi alle videre nu, videre med vores liv og hvor end det fører os hen, men ikke længere sammen. Det er både spændende, men også en smule sorgmodigt. Men hvis vi har klaret den her til, mon ikke vi så finder vores vej? Og jeg ved, at vores gode gymnasievenner aldrig vil være mere end en besked eller et opkald væk. Og jeg vil i hvert fald altid bære min gymnasietid med mig i hjertet.

Så tak for alt, tak for jer, for tre år med fællesskab, faglighed, fest, glæde, gråd og oplevelser. Jeg kunne nævne meget mere, men I ved jo godt selv hvordan de sidste 3 år har været.

Så til sidst vil jeg bare sige tak for ordet, ønske jer alle tillykke med huerne og det bedste for fremtiden. Det er forhåbentlig ikke farvel, men på gensyn!

Nana Elodie Solvang Frandsen, 2021t

Når nysgerrigheden tager over - naturvidenskab uden for skemaet

En række spændende eftermiddage fyldt med hacking, ølbrygning, stråler, fertilitet og ikke mindst nysgerrighed. Det er nok ikke det første, man forbinder med et almindeligt gymnasieår, men for de elever, der valgte at deltage i Frivillig Science i løbet af skoleåret, blev det netop virkelighed.

Frivillig Science er et nyt initiativ på ÅSG, som har til formål at styrke interessen for naturvidenskab blandt eleverne. Ingen karakterer, ingen afleveringer – kun lyst og interesse.

Fra hacking til ølbrygning

I efteråret lagde vi ud med en workshop i cybersikkerhed, hvor elever i samarbejde med Aalborg Universitet og De Danske Cybermesterskaber fik mulighed for at prøve kræfter med virkelighedsnære hacking-udfordringer.

Det var lidt af en øjenåbner for mange, både i forhold til, hvor let det kan være at hacke, og hvor svært det er at beskytte sig.

Senere på året blev naturvidenskaben mere smagfuld, da der blev brygget øl i laboratoriet. Resultatet blev to typer øl, hhv. en brown ale og en american pale ale. Øllene blev tappet op mod jul og blev populære julegaver til forældre og bedsteforældre.

Åbne forsøg, stråling og fertilitetsbehandling

For dem, der havde lyst til at udforske egne ideer, var Åbne Forsøg en oplagt mulighed. Her blev der blandt andet arbejdet med SRP-opstartsforsøg, projekter til konkurrencen Unge Forskere og mere klassiske eksperimenter.

Et andet højdepunkt var en spændende eks-kursion til Dansk Center for Partikelterapi på Skejby Sygehus. Her blev der introduceret til protonterapi, som er en særlig form for kræft-behandling, der kan ramme millimeterpræcist uden at beskadige det omkringliggende væv. Ugen inden ekskursionen var deltagerne til workshop på skolen med oplæg og eksperimenter med stråling, samt selvfølgelig kage.

I foråret besøgte en gruppe elever fertilitetsklinikken AAGAARD. Her blev der sat fokus på fertilitet som noget, der ikke bare vedrører "andre" eller "engang i fremtiden". Eleverne fik indblik i, hvorfor fertilitetsbehandling er så udbredt og hvilke teknologier, der anvendes. Det var et specielt øjeblik, hvor eleverne stod foran de store nitrogentanke fyldt med befrugtede æg. Foran dem lå tusinder af potentielle

liv, og pludselig blev fertilitetsbehandling ikke kun biologi, men noget personligt og virkeligt.

Naturvidenskab med plads til nysgerrighed

Frivillig Science har været en mulighed for eleverne for at opleve naturvidenskaben i en mere fri og eksperimenterende form. Initiativet er et klart udtryk for ASG's ambition om at styrke de naturvidenskabelige fag og gøre det attraktivt og spændende at dykke ned i alt fra partikelterapi til pale ales.

Og måske er det netop det, der er Frivillig Sciences største styrke: at bringe virkeligheden ind på skolen – og skolen ud i virkeligheden.

Sarah Ward

ÅSG Statscuppen - traditionen lever videre

Hvis sidste år var fødslen af Statscuppen, markerede skoleåret 24/25 turneringens første spæde skridt ind i en tradition. Turneringen levede i år videre for de hold, der havde tilmeldt sig på tværs af pige- og drengeturneringen, og konceptet voksede både i format og intensitet. Helt nøjagtig var 46 hold tilmeldt, hvilket betød, at både puljespil og slutspil måtte udvides for at give plads til alle.

Gruppespillet har, igen i år, været afviklet hver torsdag fra november til og med februar i skolens idrætshal. Her er der blevet heppet, hujet og fightet, mens kampe blev afgjort på både teknik, vilje og – nogle gange – held. Niveaulet var højt og engagementet endnu højere. Særligt på tilskuerpladserne, hvor klassekammerater har været med til at holde et flot stemningsniveau og drive deres hold frem.

Efter grundspillet stod den på slutspillet. Og som altid bød slutspillet på overraskelser. MVP

i drengenes turnering, Ebbe 3x, kunne ikke gøre noget mod overmagten fra 3u. Sidste års finalister, 2u's drenge, røg til egen og alle andres overraskelse ud i kvartfinalen. For sidste års finalister i pigeturneringen, 3u, blev endestationen i år i semifinalen. Og eftersom sidste års vindere begge var fra daværende 3t, var der åbnet op for nyt blod i de afgørende stadier af slutspillet. Det udnyttede både 1s og 1t på drengesiden, mens 1x på pigesiden gjorde deres til, at 1g'erne i år var flot repræsenteret i de afgørende faser af slutspillet.

Finalekampene blev en sand fodboldfest. Pigerne fra 1x stod over for lærerholdet, og efter 8 intense minutter kunne turneringens MVP Asta, sammen med resten af 1x, række hænderne i vejret i høj jubel som vindere af Statscuppen 24/25. Hos drengene var det 1t og 3t, der tørnede sammen i en finale, der bølgede frem og tilbage. Kampen måtte i forlænget tid, før 3t kunne trække sig sejrrigt ud

af finalen og sætte to fede streger under T-klassens dominans i Statscuppens drengeturnering.

Men Statscuppen handler ikke kun om dem, der vinder. Den handler også om det, der sker uden for banen: de højlydte tilråb, de koordinerede holdtrøjer og relationer på tværs af klasser. Den har igen i år givet eleverne en pause fra hverdagen, en ventil midt i lektier og prøver – og en ny måde at være sammen på i skolelivet.

Der skal i år lyde en stor tak til Anna og Nanna fra kommende 3m, der har været med til at dokumentere og promovere på @statscuppen på Instagram. Desuden en kæmpe tak til alle spillere og tilskuere, der mødte op uge efter uge med god energi og kampklar attitude. Vi glæder os allerede til sæson 25/26, hvor nye historier skal skrives, og endnu et hold skal finde vej til hæder og indgravering på den eftertragtede pokal på Dortes kontor.

Med boldglade hilsner

*Rune Nutkins Larsen og
Mathias Damgaard Pedersen*

3u på opdagelse i New Delhi - studietur til Indien

For os i 3u gik studieturen i efteråret 2024 til New Delhi i Indien som led i skolens udvekslingsamarbejde med St. Mary's School i Delhi. De indiske elever havde i efteråret 2023 boet privat hos os - og nu var det vores tur til at opleve deres hverdag. Kulturshokket kunne næppe have været større.

Allerede i lufthavnen fik vi en forsmag på den såkaldte "Indian time", da vi måtte vente i over en time på bussen, der skulle transportere os til hotellet – et fænomen, man hurtigt lærer at tage med et smil i Indien.

Vi blev budt varmt velkommen af de indiske elever med dans og traditionel indisk streetfood, hvor alle sanser kom i spil, og vores smil ikke kunne blive bredere. Og det blev kun mere intenst, da vi senere på ugen - efter en lang bustur med sang og aber på tankstationerne - ankom til et af verdens syv vidundere: Taj Mahal. Monumentets størrelse og historie blæste os bagover. Og det gjorde opmærksomheden på os vesterlændinge også. Foran Taj Mahal blev vi nærmest behandlet som et ottende vidunder: der var selfies, smil og stirrende blikke en masse. Taj Mahal var blot én af de mange religiøse bygninger, vi oplevede under turen; vi besøgte et utal af både sikh- og hinduistiske templer, hvor vi blev renset, velsignet og dekoreret med bindier i panden som symbol på beskyttelse og lykke i livet.

Om formiddagen deltog vi i undervisningen på St. Mary's School og mærkede hurtigt, hvor højt disciplin og engagement vægtes - helt ned i de små klasser. Kontrasterne til vores egen hverdag blev tydelige, da vi trådte ind i klasselokaler uden computere, smartboards eller smartphones. I stedet sad eleverne tæt ved gamle skolepulte, og selv uden moderne teknologi var der en mærkbar seriositet og koncentration i rummet. De af os, der havde fornøjelsen af privatindkvartering hos indiske elever, fik også et værdifuldt indblik i den indiske hverdag og kultur indefra - om alt fra religiøse traditioner (lov os at google indisk bryllup!), Bollywood-film og autentisk butter chicken, hvor der heldigvis var rigeligt med raita til at mildne den brændende fornemmelse på vores danske smagsløg.

Onsdag formiddag spillede klassen en skæbnsvanger fodboldkamp mod inderne - en kamp, de helst ville afslutte, når de så ud til at vinde; de måtte dog trække i land efter en laang kamp, fordi drengene gav dem kamp til stregen. Vi besøgte

også en børnehave, hvor vi overværede et teaterstykke omkring den hellige og festlige uge, vi gik ind i: fejringen af Vijayadashami. Derudover lagde vi også vejen forbi Missionaries of Charity – Mother Teresa Home, et børnehjem drevet af nonner, hvor fattigdommen for alvor kunne mærkes gennem de hjerteskrærende historier om børnenes vilkår i Indien.

Eftermiddage og aftener blev brugt på blandt andet indiske markeder, som vi kom hen til i tuktuks, der dyttede lige så ofte som hjertet slår. Vi susede, ofte med hjertet oppe i halsen, gennem de hullede og farverige indiske gader, mens vi sugede alle indtrykkene til os. På markederne stod vi som sild i en tønde i en krydret og smogtung duft, mens vi - som de

danske kreglere, vi er - skulle forhandle turistpriserne ned. Her var det godt at have vores indiske venner med, som både kendte til originalprisen, men også vidste, hvilke markeder de lokale selv handler på.

Turen har været lærerig og gik hånd i hånd med vores læreres fag (religion og samfundsfag), hvor flere oplevelser senere blev inddraget i undervisningen. Det var en uge fuld af kontraster, fællesskab og nye perspektiver - et fantastisk minde for livet fra vores gymnasietid.

Lea W., Sofie & Clara, 3u

Bygninger 24/25 - fra gulv til loft og tilbage igen

Udskiftningen af gulvet i skolens festsal havde været planlagt et stykke tid, da vi under en rutinegennemgang af loftkonstruktionen fik mistanke om, at en forstærkning af dele af konstruktionen var en nødvendighed. Vi fik lavet en grundigere gennemgang og nåede til den konklusion, at det var nødvendigt ikke kun at forstærke loftet, men også at udskifte store dele af det. Så et gulvprojekt blev til et gulv- og loftsprojekt, der blev til et festsalsprojekt.

Tilbage under renoveringen af hovedbygningen i 2012-13 var der skimmelforekomst i dele af loftet grænsende op til festsalen. Og skimmelvæksten stoppede uden yderligere forklaring umiddelbart inden festsalen. Dengang var vi næsten enige om, at det var et signal fra højere magter om, at festsalen som ASG's hjerte for alvor var fredet. Heldigvis var vi kun næsten enige, for vi erfarede jo så sidste år, at festsalen stod over for en større renovering, hvor intet rigtigt skulle stå tilbage uberørt.

Og nu, ca. et år efter opstarten af renoveringen af festsalen, står festsalen atter som ny og fredet. Den ligner umiddelbart den festsal, der stod ny ved gymnasiets åbning i 1958. Med det særlige, bølgede loft, de motoriserede lameller og det imponerende teaktræsgulv. Og det skal den jo også – ligne den oprindelige version. Men under overfladen ligger en ny, opgraderet og tunet festsal: Bl.a. er al

lyd- og lysudstyr udskiftet, projektoren er ny, de motordrevne lameller kan nu både åbne og lukke, og loftet i gangarealet ved vinduerne er ligeledes nyt. Alle strømføringer er udskiftet, og ventilation og varmestyring er forbedret markant.

Det gamle loft indeholdt asbest, og det gjorde processen både markant dyrere og mere langvarig. Til gengæld er loftet nu blevet forstærket, og en særlig loftsspartel med lyd-dæmpende egenskaber har gjort, at vi nu kan styre lyden markant bedre end tidligere. Det betyder, at vi kan afvikle langt flere forskellige typer arrangementer med langt højere kvalitet end tidligere, især hvad angår lyd og lys. Og det er jo det, der er det vigtigste: at festsalen fortsat og måske i højere grad end tidligere kan give elever, ansatte og gæster i huset oplevelser, som de sent vil glemme. Uanset om det er til sold eller skriftlig eksamen i dansk...

Renoveringen af festsalen begyndte umiddelbart efter dimissionen 2024, og vi indviede den nye festsal i januar 2025 med et brag af en teaterkoncert. Vi holdt tidsplanen, ikke mindst på grund af et forbilledligt samarbejde med de forskellige håndværkere og leverandører. Tak til dem og ikke mindst tak til Vibeke Møller, der var rådgiver på projektet. Selvfølgelig også tak til vores pedeller Carsten og Heine, der var med hele vejen. Mads Jakob og Lasse skal også have tak, da de som henholdsvis lys- og lydansvarlige til daglig har

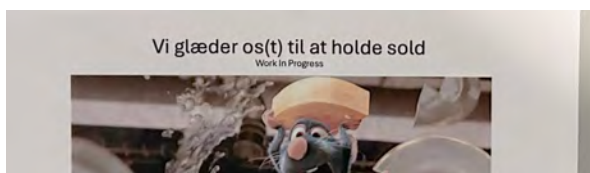

været vigtige i processen mod at finde de rigtige løsninger.

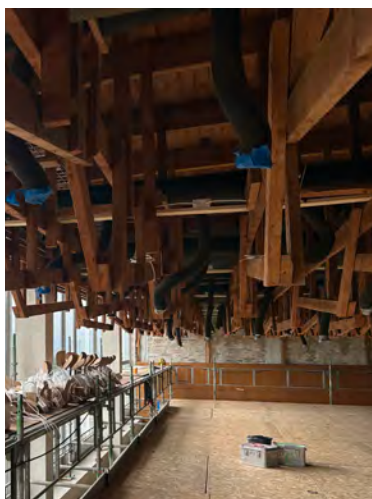
Efteråret var på den måde spændt ud, og det blev ikke mindre spændt ud af det skadedyrsbesøg, som lukkede kantinen i to uger. Tak for tålmodigheden til elever og (kantine)ansatte.

Den daglige drift af bygningerne har i dette skoleår på den måde været sat lidt på standby, både hvad angår økonomi, tid og opmærksomhed. Det er forventningen, at vi får de sidste forhold vedrørende festsalsprojektet på plads inden sommerferien, herunder at gulvet bliver lakeret om, idet vi ikke er helt tilfredse med det første resultat. På den måde glæder vi os til et næste år med lidt mere stabilitet og forudsigelighed, selvom det har været meget lærerigt og også meget ærefuldt at få lov til at renovere festsalen og på den måde være med til at sikre et stykke dansk bygningshistorie i mange år fremover.

*Lars Nordam
vicerektor og bygningsansvarlig*

Alle ansatte fik i forbindelse med afslutningen af renoveringen en kuglepenn, der er lavet af træ fra det gamle gulv i festsalen. Kuglepennene er lavet af tidligere idræts- og matematiklærer Jens Winther

Frivillig billedkunst

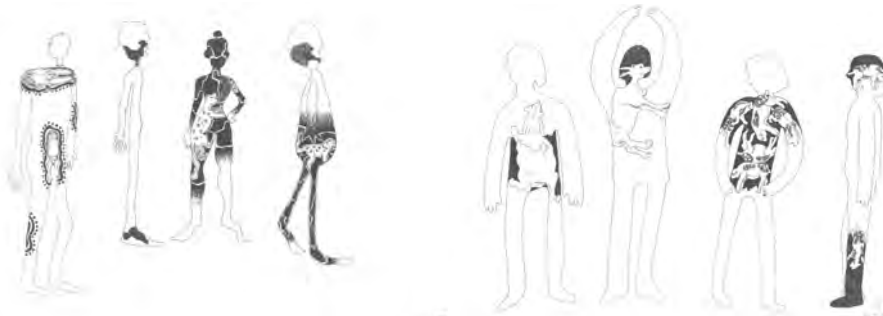
"I stregens tegn". "Stregens tegning". "At gå over stregen". "At sætte en streg". "At slå en streg". Jeg kunne sætte mange overskrifter på frivillig billedkunst dette skoleår på Århus Statsgymnasium (for kært barn har som sagt mange navne), hvor den håndtegnede streg som en rød tråd er løbet mellem årets arrangementer.

For nogle år siden hørte jeg billedkunstner Cecilia Westerberg udtale i et radioprogram, at alle, store som små, hver dag burde bruge ti minutter på at tegne og på at lægge mærke til verden omkring sig for at komme ned i kroppen, slippe tanken og hovedet. I år har vi tilbudt eleverne på ÅSG denne mulighed ved at tilbyde tegning til alle elever på tværs af klasser og årgange: som et frirum langt fra danske stile, fysikrapporter og matematikafleveringer.

Den første workshop i september var med illustratør, tegneserietegner, billedkunstner og forfatter Signe Parkins. Her skulle eleverne registrere og tegne planter med sort tusch. Det vil sige, at intet kunne viskes ud eller ændres. Når stregen var sat, fangede papiret. "De fejl og ufærdigheder, som opstår, skal have lov til at være en del af jeres endelige motiv", forklarede Signe Parkins, og for flere elever måtte der overvindes barrierer og egne forventninger om den perfekte tegning. En vigtig læring ved begyndelsen af et nyt skoleår: ikke at være bange for at fejle.

Et par måneder senere gæstede Signe Parkins gymnasiet igen, men denne gang med mere eksperimenterende og improvisatoriske øvelser, hvor eleverne blev kastet ud i nye udfordringer uden at have tid til at tænke for meget over, om tegningen nu var "pæn nok" eller

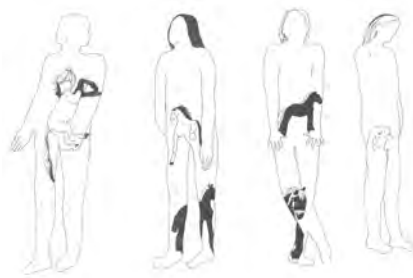

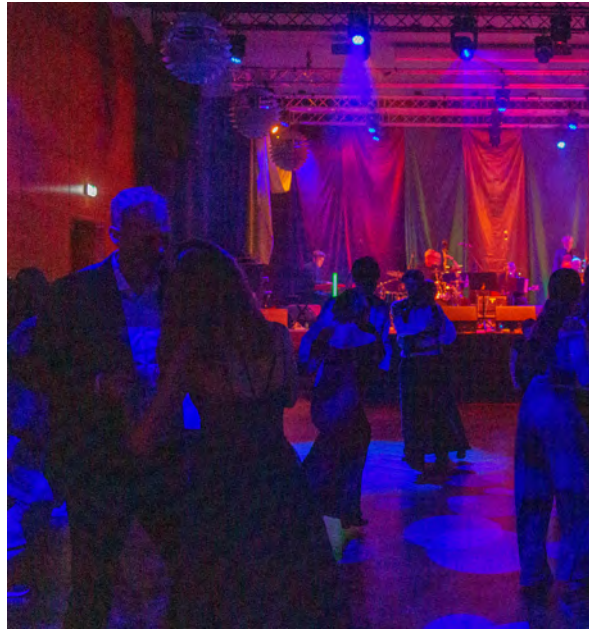
”god nok”. Det blev til finurlige figurer i surreelle og humoristiske tegninger. Nogle gange handler tegning om at se, analysere og beskrive verden så præcist som muligt, og nogle gange handler tegning om at finde på idéer og give form til noget, der ikke findes. Men hver gang handler det om at være til stede i blyanten – i nuet.

I januar blev Signe Parkins' nøjagtige registreringer og fantasifulde fortællinger med sort tusch byttet ud med hurtige skitser og blyantstegninger af nøgne kroppe, da Muskelsvindfonden og Børns Vilkår gæstede Århus Statsgymnasium med deres arrangement ”Pærfekt Croquis på Ungdomstour”. En fyldt festsal koncentrerede sig denne dag udelukkende om papiret og de mange kroppe i forskellige størrelser og former på scenen, og tegningen blev pludselig et redskab til at rykke ved opfattelser af kropsidealer og perfektionskultur – og det, man tegner, husker man, siger man jo...

Når man tegner, ser man verden med nye øjne, for man ser pludselig detaljer, man aldrig har lagt mærke til før, og med risiko for at lyde for højstemt, vil jeg vove den påstand, at man kan lære at se og forstå verden gennem tegning. I det tidligere nævnte radioprogram hørte jeg samme dag også læge Peter Lund Madsen spå om en fremtidig nødvendighed af at tegne, fordi vi i disse år sætter vores hjerne på alt for meget arbejde. Jeg kan kun håbe på, at der går en lige linje – eller streg – fra frivillig billedkunst på ÅSG til hjerneforskerens opfordring. Måske har eleverne i år med tegning fundet en vej til ro og balance i en til tider travl digitaliseret hverdag. Måske kan tegning blive en måde at trække vejret på?

Julie Bilgrau

Hvordan bliver man gymnasielærer?

Om pædagogikum og pædagogisk tilsyn

Oftentimes we are asked at ÅSG how one becomes a high school teacher – for example, there is a widespread misunderstanding that there is talk of an extended folk high school teacher education.

All high school teachers have a university education and are typically either a cand.mag. (humanities) or a cand.scient. (natural science), just as most are candidates in two subjects and thus have teaching competence in two subjects (some have even studied three or four subjects).

In order to become a permanent teacher at a gymnasium, it is not enough to have subject-specific teaching competence, one must also have completed the pedagogical internship, where one 'learns to become a teacher'.

The pedagogical education lasts for one school year and consists of a theoretical and a practical part. The theoretical pedagogical education consists of a series of courses and workshops in general pedagogy, which concludes with a written assignment. Here, one receives a subject-specific part, where one builds up knowledge about didactics – also insight into how one concretely teaches in one's subjects; and there is a large difference in teaching methods in, for example, social studies, biology and history.

For the practical pedagogical education, one is assigned a course leader and two subject-specific supervisors at the gymnasium, where the teacher candidate is expected to become a permanent teacher – if one otherwise meets the requirements (but that makes most of them successful).

One follows one's two supervisors, who are experienced and permanent teachers, and observes their teaching, just as the teacher candidate themselves teach on selected or suitable courses in their subjects, where the supervisors also are present and afterwards can correct, give good advice etc. One's supervisor is thus a subject-specific, pedagogical and didactic sparring partner, mentor or coach.

During the practical pedagogical education, one is assigned a supervising supervisor, who is appointed by the Ministry of Education, and who visits the candidate three times during the year to observe the teaching. Each visit concludes with a conference, where the teaching's didactic-theoretical planning and the concrete pedagogical execution are commented on by the supervising supervisor. After the third and last visit, the course leader and the supervising supervisor give a joint assessment of the teacher candidate's specific competencies and mastery of the teaching.

When both the theoretical and the practical pedagogical education are completed, the teacher candidate has the opportunity to become a permanent teacher at a gymnasium.

The path from starting university studies to becoming a high school teacher is long, and I and my colleagues at Statsgymnasiet think that all of it has been a great journey...

Claus Vestergaard Laursen

Frivillig idræt

Drengefodbold - from Heaven to Hell?

Torsdag den 3. oktober 2024 var en smuk dag. Solen skin-nede, banerne på Skanderborg Fælled stod knivskarpe og var klar til at tage imod 16 fodboldhold i forbindelse med årets drengefodboldturnering - 16 topmotiverede hold, der var sultne efter sejr, hæder og ære.

ÅSG's drengehold stod ligeledes knivskarpt med et spritnyt spillersæt samt ny træner i skikkelse af Ole Hell, der vikarierede for Niels Svendsen, der var på studietur i Indien. Spørgsmålet blandt mange iagttagere var, om Ole Hell ville kunne udfylde sin forgængers støvler?

Holdet bestod af et miks af spillere fra alle årgange, der hver især var håndplukket til at bidrage til sejr. Et stærkt, robust og homogent hold bestående af individer, der med hver deres unikke færdigheder skulle bidrage til den kollektive succes.

Ambitionen var en finaleplads, og med puljemodstandere i skikkelse af Horsens Gymnasium og HF, Viborg Katedralskole samt Herning HF og VUC, synes vejen til finalen i første omgang ikke at være uoverkommelig.

Holdet startede velorganiseret og disciplineret i deres første kamp mod Horsens. Kampen endte uafgjort efter en velspillet kamp, hvor holdet diskede op med tempofyldt

spil og udviste god moral og kampgejst. Undervejs foretog træneren i samråd med spillerne mindre justeringer i forhold til midtbanen og offensiven. Det er netop kendetegnet ved årets hold; den kollektive indsats, hvor den enkelte spiller bidrager til holdets bedste uden skelen til selviske målsætninger.

I optakten til kampen mod Viborg Katedralskole kunne man på holdet spore en nervøsitet og manglende gnist, som spillerne tog med sig ind i første halvleg. Dette ændrede sig dog markant efter pausen, hvor holdet ved fælles indsats fik justeret nogle enkelte detaljer og rent mentalt fik fokus rettet mod eget spil. Anden halvleg var således præget af tempofyldt spil med hurtige

og effektive kombinationer. Kampen endte som den første afgjort.

Der skulle en sejr til i sidste kamp for at komme videre fra gruppespillet. Modstanderne fra Herning HF og VUC var bakket op af et talstærkt publikum, der gjorde sit for at kaste grus i ÅSG's mentale maskineri. Holdet viste sig dog robust og modstandsdygtigt. Både over for diverse tilråb fra lægterne, men også over for Hernings hold på banen. ÅSG gik fra banen med en sejr og var dermed efter fintælling videre til kvartfinalen. Et opgør, der skulle vise sig at blive dramatisk og personligt.

Modstanderen i kvartfinalen var Egå gymnasium og var således et opgør med Ole Hells tidligere arbejdsplads. Egå gymnasium var på papiret et stærkt hold, men med en sejr

over holdet ville ÅSG være ét skridt nærmere en finaleplads. ÅSG kæmpede med mandsmod og hjerte over for en stærk modstander, der stod langt tilbage på banen. Der var dog sprækker at spore i modstandernes bolværk, hvilket førte til scoring fra ÅSG.

Begge hold var præget af træthed og udmattelse, hvilket gav udslag i en række personlige fejl hos ÅSG, men holdet formåede at rejse sig og kæmpe videre. På trods af spillernes heroiske indsats gik sejren til Egå gymnasium. Et nederlag, der gjorde ondt på både spillere og træneren. Nederlaget på 1-3 afspejlede dog ikke det reelle styrkeforhold holdene imellem, da ÅSG havde flere større chancer, der dog ikke blev belønnet med mål.

Træner Ole Hell udtrykte efter kampen, at han var stolt over at stå i spidsen for et hold bestående af individer med høje kvaliteter både fodboldmæssigt og menneskeligt.

Ole Hell

Årets hold:

Anton 3s
Niels 3t
Troya 3s
Bertil 2m
Nikolay 3t
Umberto 2t
Hjalte 3t
Anton 2u
Ebbe 3x
Rasmus 2u
Malek 3s
Mads F hold 7
Phillip 3t
Gustav 2y
Alfred Hold 4
Johannes 2m

Pigefodbold - Fodbold og fællesskab

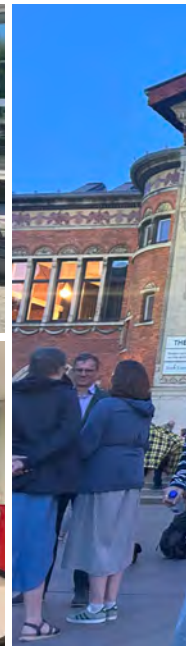
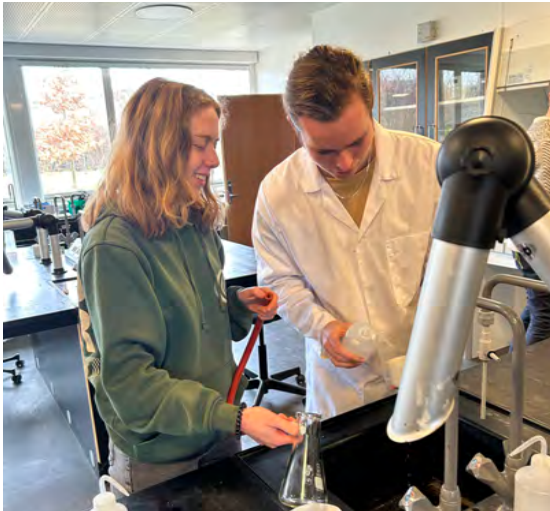
I august og september var der igen gang i frivillig fodbold for piger her på ÅSG – et tilbud til alle fodboldinteresserede elever, uanset årgang og niveau. Her over sensommeren mødtes 15-20 piger fast til træning en gang om ugen, og her var der fokus på både fællesskab og spilleglæde.

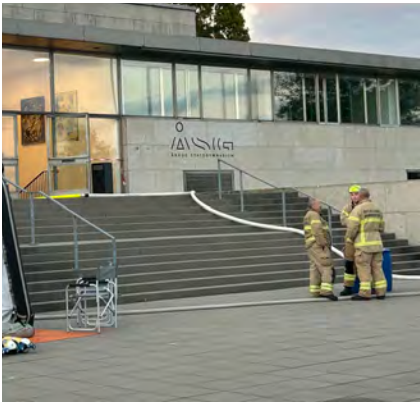
Træningerne bød på både fodboldøvelser/-kampe - og hyggesnak - og der blev hurtigt skabt et godt sammenhold på tværs af årgange. Pigerne var gode til at bakke

hinanden op, både på og uden for banen – og energien smittede af spillet.

Forløbet kulminerede i vores deltagelse i gymnasieturneringen, hvor hele holdet var afsted til kampe i Skanderborg. Her mødte vi andre gymnasiers pigehold – og her blev ÅSG-holdets samarbejde og kampgejst for alvor blev testet, men her blev det også tydeligt, hvilket stof pigerne er gjort af! Samlet ser var det nogle uger med fodboldfeber og -drømme – og ikke mindst et fællesskab, der rakte og rækker langt ud over fodboldbanen.

Lena Worm

Fællesskaber på tværs

Vi er en mangfoldig skole – med plads til alle og med rigtig gode relationer eleverne imellem og mellem eleverne og personalet på skolen. Men hvordan sikrer vi en kontinuerlig udvikling af dette, altså mangfoldighed som en værdi, vi udlever, og ikke bare en, der står i vores værdigrundlag? At være nysgerrig på hinanden og opsøgende på det mere ukendte er jo en opgave, der kræver energi og opmærksomhed...

Vi har i dette skoleår sammen med tre andre stx-skoler i Århus været en del af et forskningsprojekt støttet af VeluxFonden omkring overskriften "Fællesskaber på tværs", og projektet har haft forskellige elementer.

Organisationen Dialog på tværs (DpT) har stået for en række aktiviteter på skolen – workshops, hvor det primære fokus har været på, hvordan fællesskaber i klasser fungerer, og hvordan vi udvikler dem. Vi har erfaret, at Dialog på Tværs i workshops, hvor de arbejder med elevernes kommunikation, forestillinger, indsigter mm., får gang i udviklende samtaler, og vi oplevede, at elevernes deltagelse i denne type aktiviteter styrkede deres trivsel, sammenhold og nysgerrighed.

DpT har også besøgt os med Forumteater – der via dramatiseringer gør os nysgerrige på hinandens forskelle og ligheder og hjælper os til at tale om dem.

Med ude-fra-blik og autentiske beretninger fra unge mennesker, der selv har haft problematikker omkring fællesskaber, fordomme og tilhør tæt inde på livet, har DpT bidraget konstruktivt til, hvordan vi indgår i forskellige fællesskaber og er nysgerrige på hinanden og det ukendte.

Til Talk time, der var et stort anlagt sparringsmøde med alle samarbejdspartnere i projektet og seks klasser fra ÅSG, diskuterede vi forskellige tematikker:

Gode sociale aktiviteter på skolen:

Fx hvordan bibeholder og udvikler vi vores aktiviteter som fx udvalg, Statscup, teaterkoncert, F1, Elevråd...

Klassefællesskaber:

Hvordan arbejder man konstruktivt med dem?

Fællesskaber på tværs:

Hvordan styrker og udvikler vi nysgerrigheden?

Samarbejdet med Dialog på tværs har fyldt mest, men vi har også været involveret i forskningsprojektet på et par andre områder. Der har fx været forskningsobservation i udvalgte klasser med henblik på at undersøge klassefællesskaber i praksis, og vores religionslærerne har sammen med en forsker på universitetet udviklet undervisningsmateriale omkring temaer med potentielt konfliktstof.

Det har været et spændende projekt at være med i. Først og fremmest fordi det er en evig aktuel og vigtig problematik, hvordan vi styrker fællesskaberne. Det har også været opløftende, fordi vi er blevet bekræftet i, hvor åben en tilgang vores elever har til gæster, der kommer med nye perspektiver og ideer, og at de i den grad indgår i sådanne samarbejder med en positiv attitude.

Mette Madsen

Tilbage til mig selv - Ny lærer på ÅSG

Soundtracket til mine år som gymnasielærer i Grønland var en blanding af 'Rundt og rundt' med Katinka og 'Pigen ud af Aarhus' med Tina Dickow. Begge to var sange, der ud af det blå kunne give mig en klump i halsen. 'Rundt og rundt' fordi jeg var forelsket uden rigtigt at være det. Forelsket i et land, et lys, mine nye langrendsski, en mand, en ro. 'Pigen ud af Aarhus' fordi jeg vidste, at jeg en dag skulle derfra. Fordi den sang mindede mig om mit hjem og om, at jeg ville hjem en dag. I år 2016 havde jeg selv taget pigen ud af Aarhus, men Aarhus har aldrig været taget ud af mig. Dog havde jeg ikke slået mig ned på en vulkan ligesom Tina, men blot med Diskobugtens isbjerge og pukkelhvaler som bagtæppe til de gøende hunde og med blåbærfjeldet som min baghave. Og hver gang jeg rejste hjem på pædagogikumkurser eller til jul, blev jeg mindet om, hvad der var mit rigtige hjem.

At flytte til Grønland var selvfølgelig en stor beslutning. At flytte derfra to år senere var overraskende nemt. Måske fordi det ikke var noget særligt, vi havde. Grønland og jeg. Jeg troede, at jeg flyttede hjem dengang i år 2018. København er da også væsentlig tætte-

re på Aarhus end Aadarujuup Aqquserna 237, tænkte jeg. Men da jeg en majeftermiddag sidste år stod i mit køkken med tårene rendende ned ad kinderne, fordi det nu var Åsgeirs sang 'Going home', der tonede ud af mit anlæg, vidste jeg, at jeg for alvor og endelig var på vej hjem. Dorte havde ringet en uges tid forinden, og jeg havde meget forvirret og fortumlet sagt ja. 2024 viste sig at blive året, hvor jeg skulle hjem igen. Hjem til Aarhus. Jeg glædede mig sandelig helt vildt, men at se min gamle musiklærerstilling opslået på Gymnasiejob.dk vækkede alligevel bekymringen. Den bekymring der altid er forbundet med at træffe store beslutninger. Gør jeg nu det rigtige? Er jeg egentlig på vej hjem? Var København ikke mit hjem nu? Hvor er mit hjem? Alt imens sang Åsgeir bare uførtrodt videre: "Home, I'm making my way home // My mind's already there // Yes, my mind is light // You're with me in the dark ... And I have far to go // I know I'm going home."

Det var vildt og helt ufattelig stort at takke ja til et nyt job på en skole, som jeg kun kendte fra farverige minder om korstævner og våde MGP-fester i min egen gymnasietid på Aarhus

Katedralskole. Beslutningen var større end det at flytte til Grønland. Det var at sige ja til det ukendte. Det var at udskifte det job, jeg faktisk var virkelig glad for. Men du kan ikke tage Aarhus ud af den her pige. Og længslen mod at komme tilbage var større end angsten for at gøre det forkerte.

Underligt nok havde jeg siden de våde MGP-fester på Aarhus Statsgymnasium haft en drøm om, at det var der, jeg ønskede at lande i mit arbejdsliv en dag. Jeg havde jo set og oplevet, at ÅSG var et, med ungdommens sprog, 'pisse-fedt' sted. Jeg forsøgte ikke at gå alt for blåøjet ind i Projekt-Flytning-Af-Voksenliv, men gjorde det med en vished om, at Aarhus jo også er forandret siden studietiden. Så der skal ikke herske nogen tvivl om, at store dele af det forgangne skoleår er gået med at finde mig til rette. Såvel med at finde rundt i gangenes lokalnummersystem som at finde

rundt i Ludus' mange underfaner. Jeg har følt mig godt hjulpet og grebet i den proces, det har været at starte på ny. På lærerværelset er jeg blevet mødt af en åbenhed og varme fra mine nye, fantastiske kollegaer, som jeg er meget taknemmelig for. Jeg tror faktisk, at det er noget særligt, vi har. ÅSG og jeg. Og jeg glæder mig til at komme tilbage med kærlighed til mine skønne, skøre og kreative elever, som lige om lidt går på velfortjent sommerferie.

Tak til jer for et dejligt år med masser af verber, toner, krydser, b'er, direkte objekter, flere krydser og boller, puls, lyd, klap, sang, frasering og læring. Tak for at gøre min angst til skamme og bringe mig sikkert tilbage til min gode, gamle by.

Christine Schultz

Kemishow og naturvidenskab i centrum - Sciencedag på ÅSG

Århus Statsgymnasium arrangerer hvert år en dag med science i fokus. Skolen er denne dag ramme for science-aktiviteter, hvor elever fra 7. og 8. klasse fra forskellige folkeskoler får mulighed for "hands-on"-oplevelser med naturvidenskab.

I løbet af dagen oplever vores gæster forskellige aktiviteter. I festsalen er der scienceshow fra universitets besøgsordning, - i år havde vi fx besøg af studerende, der leverede et kemi-show med knald på. Derudover er der workshops, hvor vores egen naturvidenskabelige

lærere kobler aktiviteterne på interessante og aktuelle problemstillinger og giver en oplevelse af, hvad science kan bruges til. Sidst og ikke mindst møder gæsterne fra folkeskolerne elever fra de naturvidenskabelige klasser, der har forberedt eksperimentelle demonstrationsforsøg og oplæg.

Tilbagemeldingerne viser, at dagen bidrager positivt til de kommende elevers naturvidenskabelige interesse.

Mette Madsen

SYNG! - Om koret på ÅSG

Hvis du elsker at synge eller bare godt kan lide tanken om at synge sammen med andre, så er koret på ÅSG lige noget for dig. Det er en hyggelig fællesaktivitet, hvor alle er velkomne, uanset om man er vant til at synge eller bare har lyst til at prøve. Det er en fantastisk måde at møde nye mennesker på tværs af både årgange og studieretninger.

Vi mødes én gang om ugen efter skoletid i musiklokalet. Øvegangen varer cirka halvanden time, og det er altid den samme ugedag. Her starter vi med at varme stemmen og kroppen op, og så er vi klar til at give os i kast med de sange, vi øver for tiden.

Sangene, vi øver, bliver delvist skiftet ud i løbet af året, men ellers er det de samme i en periode, så vi kan få det til at lyde rigtig godt. Sidste år sang vi "Riverside" med Agnes Obel, "As" med Stevie Wonder, "For kendt til det her sted" af Lex og Klatten, "Julefeber" af Oh Land og "Kastanjer" af Hymns from Nineveh. Det har som regel været de to dygtige og enormt

søde musiklærere, Christine Schultz og Katrine Buur Bruntse, der har valgt numrene. Men de er også helt klar på vores gode idéer - de lytter gerne, og nogle gange ryger vores forslag direkte ind i repertoireet.

Det hele kulminerer i optrædener til f.eks. skolens månedsmøder eller til forårskoncerten, hvor vi får lov at vise, hvad vi har arbejdet med. Der er altid lidt sommerfugle i maven, men det er en kæmpe oplevelse at stå sammen og synge foran et publikum.

Det bedste ved koret er måske, at det giver plads til musik i hverdagen, også selvom man ikke har musik som studieretning. Man får et frirum midt i ugen, hvor man kan koble lidt af, være kreativ og være en del af et fællesskab, hvor det ikke handler om at være perfekt, men om at være med.

Otto og Jonathan, 2u

2d i Albanien - En anderledes og givende oplevelse

INTRO

Studieturen er et højdepunkt for enhver ÅSG-elev. Det er en chance for at opleve verden på en lidt anden måde end med mor og far. For os i 2d gik turen til Tirana, Albanien, og vi har fået æren af at dele vores oplevelse her i årsskriftet.

Med ordet Albanien ringer måske en klokke – og ikke nødvendigvis en positiv én. Mafia, menneskehandel og en mørk fortid? Jo, det havde vi også hørt. Men vi mødte et helt andet Albanien. Et land med charme, historie, vanvittigt billig (og lækker) mad, gæstfrihed og livsglæde. Ja, fortiden er måske dystert, men nutiden er fyldt med håb – og taxaer til 5 kr. Vi vil gerne vise jer det moderne Albanien, der måske er på vej til at blive Europas næste store feriedestination.

MANDAG - ANKOMST

Mandag den 7. april kl. 4 om morgenen stod hele familien 2d – 19 piger, 4 drenge og vores to mødre, Helene og Sofie – klar i matchende studieturstrøjer og med alt for lidt søvn i bagagen. Efter to flyvture, sure passagerer og grædende babyer landede vi i Tirana: trætte, sultne og klar til ferie. Men der ventede os en overraskelse. Vores hotel havde vandskade. Heldigvis fik mor-Helene, ved hjælp af krisehåndtering, flyttet os til et endnu finere hotel. Vi satte os i bussen til, hvad vi troede var en 20 minutters tur, men lærte hurtigt, at albansk trafik består af tre ting: kaos, kreativitet og kø. En time og lidt opkast senere nåede vi endelig frem og tog en klassisk tour de chambre, før vi kollapsede på værelserne.

FORBEREDELSE INDEN TUREN

Som optakt til studieturen lavede vi podcasts om alt fra Albaniens historie til mafia og EU, så vi var godt klædt på fagligt. Men vi blev også forberedt på noget, der ramte hårdere end landets dystre fortid: dresscoden. Shorts, crop tops og bare skuldre måtte blive hjemme, hvilket var sværere for os at acceptere end hele Albanien-delen (vi er trods alt samfundsfag/engelsk). Frygten i vores øjne skyldtes ikke mafiaen, men i stedet lærernes besked om lange ærmer. Kort sagt: Vi blev klædt godt på – fagligt og bogstaveligt talt.

TIRSDAG

Tirsdag besøgte vi Tirana-pyramiden, der engang var et kommunistisk museum, men i dag er et sejt kultur- og ungdomscenter. Vi blev vist rundt af Mr. Kalo, en slags albansk alt-mulig-mand med svar på alt, som mor-Sofie havde været i kontakt med før vores tur. Senere på dagen stod den på besøg hos Caritas, hvor vi afleverede donationer, vi havde med hjemmefra. Vi donerede alt fra shampoo og sæbe til farveblyanter og bamser. Her blev vi taget imod af fire seje kvinder, som gav os et spændende indblik i deres vigtige hjælpearbejde i Albanien.

ONSDAG

Onsdag tilbragte vi med Røde Kors, hvor vi, efter en lang gåtur i solskin på Albaniens charmerende gader, endte hos en flok meget søde, ældre mennesker, der var mindst lige så charmerende. Vi gik derfra, berørte af deres historier, men i den grad også af tantekys og knus så varme, at de stadig mærkes. Efterfølgende blev vi gjort klogere på Røde Kors-organisationen, deres formål og gøremål samt deres historie. Vi sluttede af med pizza og sodavand, betalt og bragt til os af tre meget søde kvinder fra Røde Kors. Efter et par timers fritid, der bestod af fine markeder og is, skulle vi til dagens sidste faglige aktivitet.

Grundet det nye hotels beliggenhed i centrum vandrede vi gennem Tiranas midtby til daglig, og vi lærte efterhånden byen godt at kende. Dette resulterede dog i en smule overflødig byvandring, da vi havde gjort os bekendte med størstedelen af seværdighederne på vores daglige vandretur. Dog gav det os mulighed for at besøge den imponerende Great Mosque of Tirana. Her oplevede de fleste noget, de aldrig havde prøvet, og måske heller ikke havde forventet. Alle piger fik tørklæder på, og oplevelsen satte virkelig et aftryk på os alle. Det var et af turens højdepunkter – en oplevelse, der åbnede vores øjne for kultur og religion og samtidig fik os til at føle os endnu tættere på hinanden.

TORS DAG

På vores sidste dag stod den på bjergvandring i Albaniens smukke natur. Først med cable cars – en fed oplevelse for de fleste, en prøvelse for dem med højdeskræk. På toppen blev der vandret og hygget med højt humør. Efter turen ventede en lang bustur til Dürres, hvor vi trådte direkte ind i et Spies-katalog – med hotel og strand lige uden for døren. Nogle kastede sig modigt ud i det kolde hav, mens andre var mere interesserede i menukortene. Hjemturen blev lidt af en prøvelse: 3 timer i bus med 21 trætte, lettere udkørte unge. Alligevel samlede vi de sidste kræfter og spiste afslutningsmiddag i Tirana – færdige, men meget glade. En lang og naturrig dag endte med at være én af de hyggeligste dage for familien 2d.

FREDAG

Fredag, den sidste dag, stod på morgenmad, pakning og ellers en rolig formiddag med tid til at få købt de sidste souvenirs, feriegaver og snacks til turen. En ødelagt kuffert skabte lidt panik, men vi nåede alle sammen med bussen, og så gik turen mod Tirana Lufthavn. Her skulle vi alle tage afsked med én af vores – meget modige – klassekammerater, der skulle videre mod Libanon. For resten stod den på fem lange, men i den grad hyggelige, timer i Frankfurt. En masse snacks, ukomfortable blundere og timevis af UNO-spil senere landede vi i Billund – trætte, men glade og ikke mindst rige på sociale erfaringer og oplevelser.

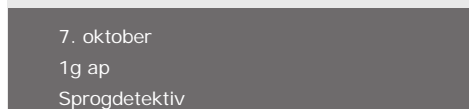
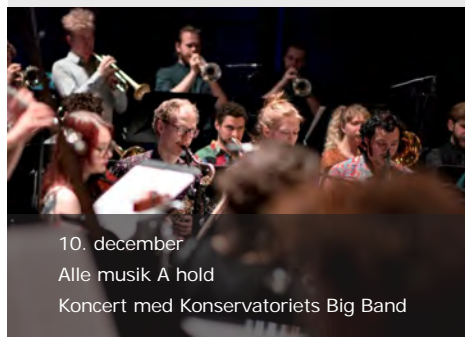

Tak til verdens dejligste klasse og verdens dejligste lærere for VERDENS DEJLIGSTE tur.

Roza og Augusta, 2d

Udpluk af fællestimer i løbet af året

27. januar
2. lek: 1g + 3. lek: 3g
Fællestime med Pærfekt

28. januar
2g nv-fag
Jens Hesselbjerg Christensen om
klimaforandringer: Hvad ændrer sig og
hvorfor betyder det noget?

19. og 20. februar
2k, 2y, 1k, 1z
Forumteater ved Dialog på tværs

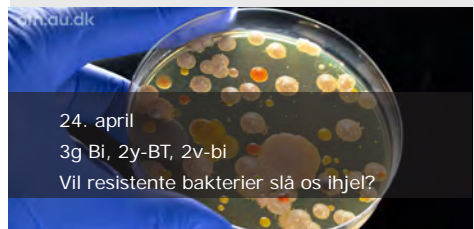
17. marts
1g dd
Østjyllands Politi om online kriminalitet

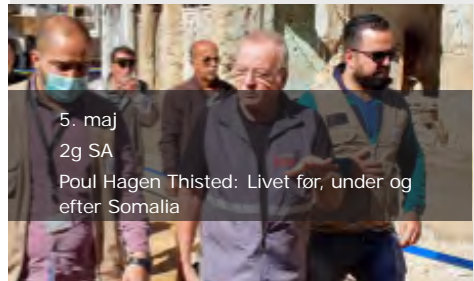
18. marts
1m, 3a og 3m MU
Orkesterpilot fra Århus Symfoniorkester

27. marts
1g fy og 2g Fy
På tur i Mælkevejen igennem rum og tid

24. april
3g Bi, 2y-BT, 2v-bi
Vil resistente bakterier slå os ihjel?

5. maj
2g SA
Poul Hagen Thisted: Livet før, under og
efter Somalia

7. maj
1g og 2g dd
Foredrag med oplægsholdere fra viden.ai

Status på studievejledningen

Der er gennem de sidste par år kommet nye studievejledere til på ÅSG, og de har valgt at give et indtryk af deres dagligdag gennem interviewformen, hvor en ny studievejleder (Mads) snakker med en mere erfaren (Marianne).

Mads: Hvor længe har du været studievejleder på ÅSG?

Marianne: Det har jeg været siden 2007.

Mads: Og jeg har været studievejleder siden 2023.

Hvad laver man som studievejleder?

Marianne: Det er et meget varieret job – fra at svare på spørgsmål om SU til at tale med elever, der har det svært. Eller at hjælpe elever, der er kommet bagud med opgaver og

har brug for overblik og struktur. Det er klart samtalerne med enkeltelever, der fylder mest.

Mads: Og så er det et job, hvor man skal kunne håndtere uforudsete situationer, hvor der står en elev, der har akut brug hjælp og støtte.

Hvad er det bedste ved jobbet?

Marianne: Det bedste er at kunne tale med elever på tomandshånd i et fortroligt rum og i bedste fald kunne gøre en forskel for dem, når de er i en sårbar eller vanskelig situation. Man er som studievejleder en anden slags voksen end en forælder eller ven/veninde. Ofte er det vigtigste at lytte – men det er også en fordel at kende "systemet" indefra, så man kan tale elevernes sag, når det er nødvendigt.

Og så er der simpelthen så mange søde og tillidsfulde elever!

Mads: Man bliver også selv klogere gennem samtalerne, fordi man får et kig ind i unges livsvilkår. Man bliver opmærksom på, hvor forskellige livsvilkår, unge har – og som lærer reagerer jeg anderledes og med mere forståelse, når jeg ved, hvor meget nogle elever kæmper med.

Marianne: Det er også fedt, at der er så mange forskellige elever på ÅSG - med meget forskellig baggrund. Nogle elever er vokset op med forældre, der har serviceret dem 17 år i træk - det giver én slags udfordringer - andre har skullet passe søskende, lave mad og i det hele taget bære et stort ansvar uden for skolen – det giver helt andre udfordringer. Det spejler sig også i vores samtaler.

Marianne og Mads: Og så har vi den fedeste faggruppe, hvor vi er gode til at hjælpe og støtte hinanden.

Hvad er det sværeste ved jobbet?

Marianne: Det sværeste er, når de politiske systemer er for rigide. Fx er der elever, der kommer i klemme, når de bliver syge og får meget fravær. Selvom ÅSG faktisk er meget god til at håndtere balancen, kan vi ikke komme udenom kravene om tilstedeværelse – vi er jo en uddannelse. Undervisningsministeriet siger, at vi skal kunne rumme syge og sårbare unge – men i praksis gør reglerne det nogle gange svært.

Mads: Jobbet kræver meget nærvær. Man kan ikke være rigtigt til stede, hvis man ikke selv er nærværende og i rimelig balance.

I en ny bog af Birgitte Vedersø skriver hun om generation Z (født 1995-2010, dvs. dem, der går i gymnasiet lige nu), at mange unge kæmper med en følelse af utilstrækkelighed. Har det altid været sådan? Eller er der mere pres på unge i dag end tidligere, hvordan ser I på det?

Marianne: Jeg synes helt klart, at unge i dag er mere pressede end blot for 10 år siden. Må-

ske er det ikke så meget skolen og de faglige krav, der presser, men ønsket om at være god til det hele og ikke gå glip af noget. Det er ikke nok at være god på en eller to arenaer – og man skal frem for alt være populær blandt de andre. En studerende har i en artikel kaldt det "popularitetsperversion" - altså gjort opmærksom på, hvor ødelæggende det kan være for fællesskabet, hvis egen popularitet i for høj grad er omdrejningspunktet for ens handlinger ... Den artikel satte virkelig tanker i gang hos mig.

Mads: Men det har også noget at gøre med en langt større synlighed i dag. Man får hele tiden de andres 'perfekte liv' smækket op i synet, når man åbner sin telefon. Og jeg har ærlig talt brugt lang tid på at forstå, hvor vigtig en referenceramme, medierne er for unge. Man kan ikke bare gå offline, for det, der foregår på medierne, er lige så virkeligt som virkeligheden.

Birgitte Vedersø skriver også, at unge ser sårbarhed som både en styrke og en svaghed. Har hun ret i det?

Mads: Ja, det tror jeg er rigtigt. På den positive side har jeg oplevet, at mange drenge i dag har det mere afslappet med sårbarhed og følelser, når jeg taler med dem - i modsætning til dengang jeg selv var teenager. På den anden side kan det være rigtig svært for både piger og drenge at stå ved en sårbarhed eller utilstrækkelighedsfølelse i forholdet til andre i klassen.

Marianne: Vi taler ofte med elever, der agerer, som om de har det fedt – men i virkeligheden er kede af det. Og i længden er det rigtig hårdt "at lade som om" og det kan gøre ondt værre. Derfor er det også vigtigt for os at tale med eleverne om strategier, der gør det nemmere at være ærlig omkring svære følelser eller oplevelser.

Mads: Nogle gange kan vi give eleverne konkrete handlemuligheder i forhold til det sociale.

Marianne Høgsgaard og Mads Katholm

Studieretningsprojektet (SRP) i gymnasiet

Studieretningsprojektet, også kendt om SRP, giver hver elev lejlighed til selvstændigt og dybdegående at arbejde inden for et selvvalgt område i et eller to fag.

Studieretningsprojektet har et forløb, der begynder i januar med vejledning i valg af fag og emne. Når eleverne har valgt fag og emne, følger en periode med individuelle vejledninger, inden hver elev skal aflevere en problemformulering. Problemformuleringen skal i kort form afgrænse den faglige problemstilling for projektet ved at angive, hvad der skal undersøges og analyseres, samt angive hvilke materialer og faglige metoder, som eleven forventer at inddrage i undersøgelsen og analysen. Ud fra elevens problemformulering laver vejlederne den endelige opgaveformulering, som udleveres ved skriveperiodens begyndelse. Skriveperioden består af 10 skrive dage placeret sammenhængende i marts/april med vejledning indlagt 2 gange undervejs. Hele SRP-forløbet afsluttes med en mundtlig eksamen i eksamensperioden.

Ved den mundtlige prøve skal eleverne kunne præsentere projektets centrale problemstillinger og vigtigste konklusioner. Derudover skal de også kunne forklare deres arbejdsproces, de anvendte metoder og de videnskabssteoretiske overvejelser, der har været en del af

projektet. Det betyder, at eleverne skal kunne reflektere over, hvordan de har arbejdet, og hvorfor de har valgt netop den tilgang til deres emne.

Formålet med studieretningsprojektet er ikke kun at teste elevernes faglige viden, men også at styrke deres evne til at arbejde selvstændigt og tænke kritisk. Det er en vigtig træning i at kunne fordybe sig selvstændigt i et emne og formidle det både skriftligt og mundtligt – en kompetence, der er afgørende både i videregående uddannelser og i mange professionelle sammenhænge. Ligesom dansk-historieopgaven (DHO) og studieretningsopgaven (SRO) tidligere i gymnasiet, er SRP med til at udvikle elevernes evne til at indgå i en faglig dialog og argumentere for deres synspunkter på et fagligt grundlag.

Studieretningsprojektet er derfor en mulighed for eleverne til at vise, hvad de har lært gennem deres gymnasietid, og hvordan de kan anvende deres viden i praksis. Det er en øvelse i faglig fordybelse, selvstændighed og formidling – og en vigtig forberedelse til det, der venter efter gymnasiet.

*Mona Gadegaard
uddannelsesleder og SRP-ansvarlig*

Laboratorieophold hos Novo Nordisk - Eksempel på et SRP-forløb

Som led i arbejdet med min SRP fik jeg den enestående mulighed for at besøge Novo Nordisk i Måløv. Under opholdet skulle jeg, sammen med syv andre gymnasieelever fra hele landet, fremstille et lægemiddel til behandling af både type 1- og type 2-diabetes. Arbejdet bestod i at fremstille et stof, som havde samme biokemiske egenskaber som human insulin, men med lang virkningstid i kroppen. Syntesen strakte sig over tre spændende dage i laboratoriet med assistance fra erfarne og dygtige kemikere og laboranter hos Novo Nordisk.

Derudover indeholdt programmet både foredrag og spørgetimer om kemien bag insulin og det syntetiserede lægemiddel, som netop var brugbart for min SRP, der omhandlede den biokemiske funktion af insulin i kroppen.

Opholdet hos Novo Nordisk gav mig et unikt indblik i medicinsk kemi og den farmaceutiske industris avancerede forskning. Derudover fik jeg en uvurderlig og privilegeret mulighed for at udføre avancerede kemiske metoder med apparatur og maskiner i et professionelt laboratorium. Under opholdet kunne jeg direkte overføre store dele af den kemiundervisning, jeg havde haft på Århus Statsgymnasium gennem tre år med kemi på A-niveau. Erfaringen hos Novo Nordisk gav mig indsigt i mulige karriereveje inden for kemi og medicinalforskning samt en dybere forståelse for kemi i den virkelige verden.

Louise, 3w

Tanker om vinter - Vinterstilen 2024

Elever på 2g-årgangen dystyr hvert år om at vinde præmien for årets bedste vinterstil, der kåres hvert år til juleafslutningen. Vinderen får lov til at læse sin stil højt.

"Julemand siger tak og bukker, lyset slukker, butikken lukker, og barnet det sukker". Sådan lyder starten på Jimmy Jørgensens sang "Englen våger over verden", som stammer fra min favoritjulekalender, da jeg var barn. *Absalons Hemmelighed*. Sangen er ikke en hyggelig julesang, som vi kender dem normalt. Teksten er tung og melodien vemodig. Men den er en perfekt afspejling af konflikten, som udspringer sig i julekalenderen, og de følelser den vækker. Julekalenderen fortæller historien om Cecilie og hendes lillesøster Ida. Ida er alvorligt syg, men hendes sygdom er uhelbredelig. Kun et mirakel kan redde hende, og det gør Cecilie, alt i sin magt, for at finde. Et mirakel jeg selv har bedt til at finde, for at hjælpe min egen søster. Da jeg var lille, forstod jeg ikke, hvorfor Ida var syg, og i så fald forstod jeg slet ikke, hvordan kun et mirakel kunne redde hende. Jeg plejede at spørge min mor, hvorfor de ikke bare kunne ringe til en læge eller give hende et plaster på eller en "ondt i maven"-pille som de gjorde, når jeg var syg. Det forstår jeg nu. For i takt med, at man vokser sine forældre over hovederne, vokser problemerne med. Det er en del af livet. Alle har problemer. Alle skændes. Og alle mærker sorg. Jeg havde bare aldrig troet, at jeg skulle opleve den hidtil største sorg i mit liv fra fire måneder siden. Det var slutningen af sommerferien og vi skulle til at flytte. Nyt hus, nyt skoleår. Nyt kapitel. Alt var godt.

Men intet godt varer evigt. Det ved jeg. Jeg har oplevet stor smerte før og jeg er kommet igennem det. Men jeg håbede alligevel en lille smule på, at lige netop det jeg følte der, ville vare evigt. Men selvom solen skinnede og varmede min krop, mærkede jeg mørket og kulden, tidligere på året end jeg plejede. Min søster mærkede den værst. På, hvad der føltes som et splitsekund, gik hendes øjne fra at reflektere sol og glæde til at reflektere kulde og sorg. Aldrig har årstiderne skiftet så hurtigt.

"Vinter-depression". Det er et velkendt udtryk. Noget som nok, de fleste oplever. Det er den del af vinteren, der ikke er hyggelig, varm og tryk. Det er den anden del. Sjap, slud, regn, kulde, grå skyer og blæsevejr. Den er træls, og til tider uoverskuelig, men alligevel overkommelig, for den varer ikke længe og vi ved, vi kommer igennem den. Det vidste min søster ikke. For hende var det ikke sjap, slud, kulde, grå skyer og blæsevejr. Det var snestorm, en sort himmel og frostvejr. Det var ikke bare en vinterdepression. Det var en depression, der varede tre ud af årets fire årstider. "Knirkesne og kolde fingre, solen skinner, næsen løber og slæden slingrer. Du kan føle sneen falde. Du kan høre englen kalde." Selv om det er få linjer, beskriver Jimmy Jørgensen, hvordan de sidste fire måneder har føltes. For selv om solen skinnede, var den ikke stærk nok til at skinne igennem vinduerne i vores hjem. Og selv om december var månederne væk, føles det som om sneen og kulden, den holder på, langsomt krøb under huden på mig.

Da jeg var lille, forstod jeg heller ikke, hvorfor Jimmy Jørgensen valgte at skrive sådan en sørgelig sang til en ellers altid "glad og lykkelig" tid. Men sådan er det med børn. For dem er december årets mest magiske måned. For dem er sneen ikke upraktisk, fordi den gør vejene glatte at køre på og enden af ens bukser pjaskvåde. Nej, for dem vokser fantasien i deres leg, når sneen falder. For de er pakket ind i flyverdragter, så intet kan trænge igennem. Intet vådt, koldt, kedeligt, trist eller sørgeligt kan genere dem. Deres flyverdragter beskytter dem imod alt det modbydelige vinteren bringer med sig. Min søsters sygdom og konsekvenserne af den gav mig lyst til at hoppe i min gamle flyverdragt igen, og tage hende med, så vi kunne blive beskyttet imod alt det modbydelige livet bringer. Ligesom den beskyttede os for vinteren som børn. Men jeg er vokset ud af den. Det er min søster også.

Jeg kunne prøve, men sneen ville hurtigt krybe sig op under de stumpede ærmer og bukseben. Det kunne jeg nok have sagt mig selv, men der noget ved, at opleve så stor smerte, der for en til at længes efter barndom. Sikkerhed, varme, omsorg og magi. Følelser der er nødvendige, men som har manglet i min familie, og som har gjort de sidste fire måneder til et vaskeægte vintermareridt. Jeg kan garantere, at hvis det var muligt, havde mine forældre givet alt de havde for at kunne ringe til en læge eller give hende et plaster på eller en "ondt i maven"-pille for at hun blev rask. Jeg troede aldrig nogensinde, at vinteren eller dette mareridt ville ende. Men jeg troede heller aldrig at Cecilie ville finde miraklet, som kunne redde hendes søster. Og jeg troede heller aldrig at Jimmy Jørgensen ville stoppe med at synge triste ord om julen. Men, hvis intet godt varer evigt, må det også gælde den anden vej. Det er kun fair. Intet dårligt varer evigt.

"Englen våger over verden, sådan er den. Mens den følger vores færden." Sådan lyder det til slut i sangen. En varm og betryggende slutning på en trist sang. Der er altid nogen til at passe på os. Hvis ikke en engel, så en søster. I julekalenderen ender Cecilie med at finde miraklet, og redde sin lillesøster. For selvfølgelig ender historien lykkeligt. Det gør min, og ikke mindst min søsters også.

Det ved jeg nu.

Aldrig har noget været koldere og mørkere end det foregående efterår. Så selvom vi sjældent ser solen eller mærker varmen lige nu, mærker jeg den indeni. Og kraftigere end nogensinde før.

Vinteren er miraklet jeg har bedt til at finde. Og nu er det her. Endelig.

Augusta, 2d

Om Granada - 2t på studietur

Der var noget ved lyset. Ikke det lys, som skinnede skarpt ned på det store torv med de turistede caféer, men lyset, der ud på eftermiddagen strakte sine lange arme ned i de små smøger og lagde sig hen over de ujævne brosten. Den varme, som den sydlandske sol medbragte, var som en dyne om mit nordlige hjerte – som om det havde brug for at blive tøet op fra det kolde og faste og fra hverdagens hast.

Jeg stod for enden af en trappe med hvidkalkede mure omkring mig og spejdede ned mod byen, som langsomt gled ind i tusmørket. Jeg husker sødmen fra den særlige duft af støv og appelsintræer og bemærkede en ro fra de små stræder. Noget følte anderledes. Menneskene virkede mindre stressede – som om tiden arbejdede for dem og ikke imod dem. Tjenere hastede ikke. De var nærværende og ægte i måden, de talte til os på. Jeg så det også i måden, folk satte sig i solen uden at kigge på klokken. Jeg gjorde det selv. Man blev revet med af rytmen.

Men allerede før, jeg satte mine fødder i Granada, havde jeg et billede i hovedet. Granada

skulle være mindre. Mere gemt. Og helt klart mere orientalsk. Jeg forestillede mig små basarer i hver en gyde, gamle mænd med vandpiber og kvinder i farverige tørklæder, der sad og sang – nøjagtigt som det spraglede billede, H.C. Andersen havde udfoldet i sine fortællinger fra Orienten. Det var en fordom: en forestilling om det eksotiske. 'Det orientalske' skulle sprudle, være rodet og travlt – og samtidig tidløst og uplanlagt. Men sådan var Granada ikke – i hvert fald ikke på overfladen. Den lignede på mange måder enhver anden europæisk by. Den havde McDonald's og Zara-butikker. Og folk havde travlt. Måske ikke den samme slags travlhed som hjemme, men en rytme, jeg alligevel kunne genkende.

Det orientalske skulle opsøges – i araberkvarteret, hvor noget, der mindede om en basar, lå. Her duftede der faktisk af røgelse og sød te, og i de små butikker hang farverige silkekjoler. På en mur over indgangen var arabesker indgraverede, farverige og vedligeholdte. Nedenunder stod en arabisk skrift, jeg ikke kunne læse. Passagen mindede om en tid, der stadig vibrerede i væggene og måske ikke var helt uddød. Alligevel følte det hele

en smule overfladisk, næsten som en kulisse, som en iscenesat version af det 'eksotiske', der gjorde det klart for mig, at Orienten var længere væk i tid. Og netop her blev noget tydeligt for mig: At det orientalistiske måske ikke så meget handler om den anden, men mere om os selv. Det er vores blik, vores længsel, vores fordomme. Det er vores behov for at finde noget, der ikke er som os selv – for så enten at beundre det eller tage afstand fra det. Måske har vi overromantiseret muslimsk kultur i en grad, hvor vi glemmer, at den stadig eksisterer, ikke som kulisse, men som levende virkelighed. Og måske er det mig, der er blind? Blind for at det orientalske stadig lever som en vejtrækning i gaderne, i navnene og i arkitekturen. Måske er det ikke Granada, der har mistet sit særpræg, men mig, der ikke har formået at se det? Jeg kom til at tænke på kunstmaleren Wilhelm Marstrand og hans frustration over, at verden allerede i 1800-tallet var begyndt at blive ens: at steder smeltede sammen, og at det enkeltstående særpræg langsomt forsvandt. Jeg tror, jeg forstår ham bedre nu. For det orientalske stod ikke længere frem som en levende kultur, men som en form for minde: Alhambra står stadig, men dens kunst er blevet turistattraktioner.

Og så alligevel. Granada bar på noget, som var svært at sætte ord på. En slags puls. En spontan rytme i menneskene og i byens struktur, hvor smøger og gader snoede sig uden mønster, som om de nægtede at lade sig modernisere. Det var en rytme, der var hemmelig og nærmest følte som et hjerte, der pulserede liv og varme ud i byen. Det er noget, vi mangler i Norden, hvor vinteren varer alt, alt for længe, og hvor mennesker haster fra A til B uden øjenkontakt. Jeg begyndte at tænke på Danmark. På den måde hvorpå vi måler tid, produktivitet og succes. På vores stramme planer og effektive infrastruktur. I Granada virkede det, som om menneskerne tog sig tid til hinanden og til livet. Ikke fordi solen gik senere ned, men fordi rytmen var en anden.

Den sidste aften gik jeg tilbage til trappen og satte mig. Spejdede ud over byen med et nyt blik. Jeg tænkte på forskellene på stress og ro, på længsel og virkelighed, og på hvad jeg havde forestillet mig, og hvad jeg havde mødt. Måske var Granada ikke det eventyr, jeg forestillede mig. Men måske var det netop dér, den blev interessant.

Amalie, 2t

Med 12 afsluttende 3g-klasser var der trængsel om morgenen på sidste skoledag, da der traditionen tro blev uddelt kage og skænket kaffe. Videre på dagen spillede big bandet "Final Countdown", og efter revyen i festsalen var der fodboldkamp og efterfølgende vandkamp på boldbanen. Om aftenen var der fest for 3g med afsluttende offentliggørelse af eksamensplanen.

Til fodboldkampen var personaleholdets nye træner, Niels Svendsen, tydeligt nervøs i den nye rolle som chefræner, måske fordi han tidligere på året desværre ikke kunne komme med elevholdet til turnering, hvilket måske var medvirkende årsag til, at de ikke gik hele vejen.

Efterhånden som kampen skred frem, lagde nerterne sig dog, både hos træneren og på holdet som helhed. Det hjalp også, at eleverne brugte mange forskellige udskiftelser, og at især midtbanen hos personaleholdet stod godt på banen.

Selvom eleverne inden kampen havde følt sig mere end sikre på at sejre, så var der aldrig tvivl om kampens udfald. Personalet vandt – ligesom de efterhånden mange foregående år – over eleverne. Denne gang 3-1.

Og mon ikke den nye chefræner foreløbig sidder solidt i trænersædet.

Elevforeningen

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

*Lars Nordam
vicerektor*

Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer.

 [Århus Statsgymnasiums Venner](#)

ÅSG's Venner

Gammel Elevfest

Gammel Elevfest i november 2024 blev et dejligt gensyn med rigtig mange tidligere elever. Igen i år var 5-, 10-, 15-, 20- og 25-års jubilarene stærkt repræsenteret.

Vi glæder os til at invitere til Gammel Elevfest på et tidspunkt i det kommende skoleår.

Hvem er ÅSG's Venner?

ÅSG's Venner er en forening, der henvender sig til tidligere og nuværende elever, forældre, lærere og andre med interesse i Århus Statsgymnasium.

Foreningens formål er at knytte en forbindelse mellem skolen og det omgivende samfund ved at tage initiativ til gammel elevfest i november måned og kulturelle arrangementer, fx forfatteraftener på ÅSG. Foreningen blev stiftet

i 1992. Bestyrelsen består af rektor samt et antal lærere, forældrerepræsentanter og tidligere elever. På gensyn til Gammel Elevfest i det kommende skoleår. Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer – søg efter Århus Statsgymnasiums venner.

På vegne af ÅSG's venner

Mads Katholm

Ungdomsuddannelseslandskabet i 2030

Uddannelse er Danmarks vigtigste råstof. Det er sagt så utroligt mange gang – og jeg gentager det tit og gerne. Også fra politisk hold gentages det; af og til kan vi i ungdomsuddannelserne nok opleve os klemte, efter flere års besparelser, men det ændrer ikke ved, at der stadig er politiske intentioner om gode uddannelser, herunder om stærke ungdomsuddannelser.

Senest har vi mærket det ved den aftale om et nyt ungdomsuddannelseslandskab, som blev indgået i februar, med ikrafttrædelse ved sommeroptaget i 2030. At ændringer var tiltrængte, er de fleste enige i. Erhvervsuddannelserne har ikke formået at tiltrække og fastholde nok unge til at sikre et tilstrækkeligt antal faglærte, og der har i efterhånden i mange år været en gruppe af unge, som overhovedet ikke har kunnet finde sig til rette på nogle af de eksisterende uddannelser. Så derfor var det på mange måder velkomment med en reform af ungdomsuddannelserne. Men reformen indebærer også nogle forandringer, som jeg imødeser med skepsis, bekymring og nysgerrighed.

Jeg er skeptisk over for, om det bliver muligt at sikre tilstrækkelig kvalitet i epX, som den nye ungdomsuddannelse hedder. Adgang her til har man, hvis man har bestået Folkeskolens Afgangseksamen. Ministeren udtaler, at han forventer, at ca. 40 % af en ungdomsårgang vælger denne nye uddannelse. Det er mange! Og det betyder, at der i klasserne på epX kom-

mer til at være elever, hvor karakterspændet går fra 02 til, iflg. ministeren, de højeste karakterer på skalaen. Det bliver en meget stor både faglig og pædagogisk opgave at løfte sådan en klasse op til, at eleverne skal kunne gå videre til at læse til fx sygeplejersker, lærere, socialrådgivere og pædagoger. Lykkes kan det måske, hvis der tilføres tilstrækkeligt med ressourcer i form af velkvalificerede lærere og en pædagogisk ledelse, der ved, hvordan man skaber de rette betingelser for undervisning og læring i så differentierede klasser. Ministeren ønsker sig også, at der på epX udvikles samme ungdomsliv og – kultur, som stx har formået at skabe på landets gymnasier, og som er en vigtig del af stx-uddannelsens succes. Nøglen hertil er fokus på sociale og faglige fællesskaber, både de mindre i grupper og klasser, og de større, på skoleniveau. Her er der også brug for velkvalificerede lærere og en kompetent pædagogisk ledelse – og for elever, der har så meget fagligt og socialt overskud, at de kan være med til at skabe livet på skolen.

Jeg er bekymret over ændringen af adgangskravet til stx. Jeg er med på, at det nuværende adgangskrav med alle dets mange muligheder for at omgå hovedkravet om et karaktergennemsnit på 5,0 er for komplekst. For mig at se lå det lige til højrebenet at afskære de mange biveje og i stedet slå fast, at karaktergennemsnittet skal være 5,0, kort og godt. Men det er med aftalen hævet til 6,0. Og det er det, selvom alle undersøgelser viser,

at der vil være en betydelig både kønsmæssig og etnisk slagside ved et karaktergennemsnit på 6,0. Stx har i forvejen flest piger; her på ÅSG har vi fx nu 60% piger og 40 % drenge, på andre skoler er det endnu mere skævt. Og da drengene gennemsnitligt kommer ud af Folkeskolen med lavere karaktergennemsnit end piger, betyder det alt andet lige, at denne forskydning mellem kønnene forstærkes, og det vel at mærke i en tid, hvor der tales mere og mere om, hvad vi skal gøre ved drengenes efterslæb. Udfordringen er, at dette efterslæb hænger ved videre i uddannelsessystemet, sådan at der nu på mange videregående uddannelser, også på universitetet, er overvægt af kvinder. Den etniske slagside er også velbelyst. Unge med anden etnisk baggrund klarer sig heldigvis bedre og bedre i uddannelsessystemet, men der er stadig et stykke vej til, at deres karaktergennemsnit generelt set kommer på linje med etnisk danske elevers karaktergennemsnit fra folkeskolen. Det er fortsat uklart, hvordan aftalepartierne har tænkt sig at forholde sig til det. Jeg har haft lejlighed til at spørge både ministeren og uddannelsesordførerne fra støttepartierne, men alle har afvist, at der er et problem. Det er jeg bekymret for, at de ikke har ret i.

Og så er jeg nysgerrig. Nysgerrig efter at finde ud af, hvad ministeren mener, når han gentagne gange siger, at stx skal have en "faglig krammer". Det står også i aftaleteksten, men lidt med nogle andre ord... hvad betyder det? Flere fag på højere niveauer?

Mere af et bestemt fag til alle? Færre valgmuligheder, så alle skal have stort set de samme fag? Og hvad med indholdet af fagene? Hvad med AI?

Jeg håber, vi i sektoren bliver inddraget i processen. Der er nedsat en ekspertgruppe for at udvikle epx, og der kommer også en ekspertgruppe ift. de "gamle" 3-årige uddannelser. Jeg håber, at denne ekspertgruppe for det første vil inddrage input fra landets ledelser, lærere og elever. Og så forventer jeg, at gruppen får til opgave ikke bare at tegne nye strukturer, dvs fx studieretninger, fagpakker, obligatoriske fag og valgfag på stx, hhx og htx, men at gruppen også får til opgave at sætte et undersøgende arbejde i gang, som for hvert enkelt fag skal belyse, hvad fagets identitet og formål skal være anno 2030, hvor vi stadig selvfølgelig har umistelige faglige og almindelige grundpiller i alle fag, men hvor vi også bliver nødt til at overveje, hvad AI gør ved det enkelte fag, og især ved måden, eksamen foregår på.

Tænk hvis jeg i 2030 kan se tilbage og finde ud af, at såvel skepsis som bekymring var ubegrundet, og at jeg kan konstatere, at jeg fik stillet min nysgerrighed!

Dorte Frstrup
rektor

Mindeord, Kalle Bjørn, 2023m

Den første søndag i efterårsferien 2024 fik skolen fra Kalles forældre den frygtelige besked, at Kalle var afgået ved døden efter en tragisk ulykke efter fald fra en kran.

Mange fra skolen kendte Kalle.

Inden Kalle kom til ÅSG, var han på Mellerup Efterskole. Mange kendte ham derfra, mange kendte ham fra grundforløbsholdet i 1g eller selvfølgelig fra 2m – eller fra de andre sammenhænge, hvor han engagerede sig på ÅSG.

Kalle var sød, han var hjælpsom og meget socialt anlagt. Han var glad og sjov, og han elskede det gode samvær i almindelighed og samværet med sine venner i særdeleshed.

Han var glad for musik, han var nysgerrig og undersøgende i alt, hvad han lavede.

Kalle var engageret. Han ville gerne bidrage, gerne være med og gerne give noget af sig selv – til vennerne og til skolen; derfor var han med i festudvalget, og derfor var han også en vigtig del af skolens big band.

Det er ubærligt og ubegribeligt, at vi ikke længere har Kalle blandt os. Vi vil huske Kalle for alt det, han gav os, og mindes ham for den, han var.

Æret være Kalles minde.

Dorte Fristrup
rektor

NIVEAU 200

Planlægning
Niveau 200

241	204T	240	239	238	237	236	235	234	233	232	231	230	229	227	Kemi	
242		233T	232T	Lærer- værelse	231T	230T	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	Kemi
243		232T	231T	230T	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	Bibliotek/ Studieområde
244		231T	230T	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	225
248		230T	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	IT
		229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	Læsevejle- der
		228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	213
		227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	211
		226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213	
		225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213		
		224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213			
		223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213				
		222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213					
		221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213						
		220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213							
		219T	218T	217T	216T	215T	214T	213								
		218T	217T	216T	215T	214T	213									
		217T	216T	215T	214T	213										
		216T	215T	214T	213											
		215T	214T	213												
		214T	213													
		213														
		212														
		211														

